

คำนิยม

การจัดแปลเอกสาร ข้อริเริ่มระดับโลกว่าด้วยการศึกษาต้องมาก่อนนี้ เป็นเสมือนตำนานอันแสดงถึงสายสัมพันธ์อันแข็งแกร่งระหว่างประเทศไทยและ UNESCO

การประชุมที่จอมเทียน ประเทศไทย ซึ่งทุกประเทศได้ให้คำมั่นสัญญาไว้ว่า จะไม่มีผู้ขายผู้หญิง และเด็กคนใดเลยถูกปฏิเสธสิทธิในการได้รับการศึกษา เป็นก้าวสำคัญอันนำไปสู่จุดเปลี่ยน

ในปี พ.ศ.2533 (1990) ปฏิญญาโลกว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชนได้รับการรับรอง ยิ่งเป็นการยืนยันว่า การศึกษาเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและกระตุ้นให้ประชาคมนานาชาติให้เร่งรัดความพยายามต่อความจำเป็นต่างๆ ของการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อปวงชน

ผมขอขอบคุณประเทศไทยที่ได้จัดแปลและเผยแพร่เอกสารฉบับนี้ ซึ่งเป็นการแนะนำข้อริเริ่มระดับโลกว่าด้วยการศึกษาต้องมาก่อน ของเลขาธิการสหประชาชาติสู่ประชาชนชาวไทย

จุดมุ่งหมายของข้อริเริ่มนี้ คือการยกระดับความสำคัญของการศึกษาในระดับโลกให้สูงขึ้น การสร้างแรงกระตุ้นในระดับโลก เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กทุกคน ไม่เพียงแต่ได้ไปโรงเรียนเท่านั้น หากแต่ยังได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพที่จะช่วยเตรียมตัวพวกเขาให้เป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลกของเรา

ด้วยกำหนดเวลาเพื่อบรรลุเป้าหมายในปี พ.ศ. 2558 (2015) ที่นานาชาติเห็นชอบร่วมกัน เพื่อให้เข้าถึงการศึกษาโดยเร็ว การจัดพิมพ์เอกสารในช่วงเวลานี้จึงเหมาะสมยิ่ง เราจำเป็นต้องขับเคลื่อนความพยายามของเราเพื่อประกันถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ มีความเท่าเทียม และส่งเสริมให้ทุกคนสามารถเปลี่ยนแปลงตัวเองในทางที่ดีขึ้นได้

Mr. Qian Tang

รองผู้อำนวยการใหญ่ ด้านการศึกษา

คำนำ

“ข้อริเริ่มระดับโลกว่าด้วยการศึกษาต้องมาก่อน หรือ Global Education First Initiative: GEFI” ริเริ่มขึ้นจากคำแถลงการณ์ของเลขาธิการสหประชาชาติ Mr. BAN Ki-moon ในการประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ (United Nations General Assembly) ครั้งที่ 67 ประจำปี 2555 ที่นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2555 (2012) เนื่องจากเล็งเห็นว่าการศึกษาเป็นประตูสู่ความเท่าเทียมในสังคม ช่วยฟื้นฟูสุขภาพแม่และเด็ก ลดปัญหาการตายของเด็กก่อนเวลาอันควร การให้การศึกษาและทักษะที่จำเป็นจะช่วยเสริมพลังให้บุคคลที่จะนำไปสู่การสร้างโลกยุคใหม่ที่ดีขึ้น Mr. BAN Ki-moon หยิบยกประเด็นการศึกษาต้องมาก่อนสู่เวทีสหประชาชาติเพื่อสร้างแรงกระเพื่อมครั้งใหญ่ให้กับวงการการศึกษา และให้ถือเป็นคำมั่นสัญญาร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกที่จะบรรลุเป้าหมายภายในปี พ.ศ.2558 หรือ ค.ศ.2015 และปีต่อๆ ไปอีก โดยมีเป้าหมายหลัก 3 ประการ ได้แก่ ส่งเสริมให้เด็กทุกคนได้เข้าเรียน (Put Every Child in School) ปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้ (Improve the Quality of Learning) และสร้างความเป็นพลเมืองโลก (Foster Global Citizenship) โดยองค์การสหประชาชาติได้เผยแพร่แนวความคิดดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์และจัดพิมพ์เอกสาร Global Education First Initiative: An Initiative of the United Nations Secretary-General ใน 3 ภาษา ได้แก่ ภาษาอารบิก ภาษาอังกฤษ และภาษาสเปน

รัฐบาลไทยมีนโยบายชัดเจนด้านการศึกษา สร้างโอกาสทางการศึกษา กระจายโอกาสทางการศึกษาในสังคมไทย โดยคำนึงถึงการสร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนทุกกลุ่ม **“ข้อริเริ่มระดับโลกว่าด้วยการศึกษาต้องมาก่อน หรือ Global Education First Initiative: GEFI”** ของเลขาธิการสหประชาชาติ จึงสอดคล้องกับการดำเนินงานด้านการศึกษาของประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จัดแปลเอกสาร **“ข้อริเริ่มระดับโลกว่าด้วยการศึกษาต้องมาก่อน หรือ Global Education First Initiative: GEFI”** จากต้นฉบับภาษาอังกฤษ เป็นภาษาไทย เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจให้เกิดความตระหนักในความสำคัญของการศึกษา อันจะนำมาสู่การขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมในอนาคต

ขอขอบคุณรองผู้อำนวยการใหญ่ขององค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือองค์การ UNESCO ที่กรุณาเขียนคำนิยามให้สำหรับจัดพิมพ์ **“ข้อริเริ่มระดับโลกว่าด้วยการศึกษาต้องมาก่อน หรือ Global Education First Initiative: GEFI”** ฉบับภาษาไทย

ดร.ศศิธรา พิชัยชาญณรงค์

เลขาธิการสภาการศึกษา

ข้อริเริ่มระดับโลกว่าด้วยการศึกษาต้องมาก่อน
ของเลขาธิการสหประชาชาติ
เพื่อประกันคุณภาพ ความเชื่อมโยง และส่งเสริม
ให้ทุกคนสามารถเปลี่ยนแปลงตัวเองในทางที่ดีขึ้นได้

เลขาธิการสหประชาชาติ Mr. BAN Ki-moon
กับนักเรียนที่โรงเรียนคาสเซียส ในตำบล ลิควิก้า
ประเทศติมอร์เรสเต้ ที่ซึ่งองค์การยูนิเซฟได้สร้าง
อาคารเรียน ฝึกอบรมครูและพ่อแม่ในเรื่องกลยุทธ์
ในการเข้าถึงการศึกษาซึ่งเน้นเรื่องสิทธิเด็กเป็นหลัก
รวมถึงการให้อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน
เด็กๆ จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องสิทธิและหน้าที่
ความรับผิดชอบที่มาพร้อมสิทธิเหล่านั้น

คำนำ

การศึกษาได้สร้างชีวิตผมและประวัติศาสตร์ของสาธารณรัฐเกาหลี ผมเติบโตขึ้นมาท่ามกลางความสูญเสียจากสงครามและความยากจน โรงเรียนจำนวนมากถูกทำลาย ผมต้องเรียนหนังสืออยู่ใต้ต้นไม้ โดยไม่มีโต๊ะเก้าอี้ หรืออุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการศึกษาใดๆ ทั้งสิ้น สาธารณรัฐเกาหลีอยู่ในสภาพที่ล้มลุกคลุกคลานและจะไม่สามารถยืนได้อีกครั้งเลย หากประชากรไม่มีโอกาสทางการศึกษา ทั้งนี้องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) องค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) และหุ้นส่วนนานาชาติอื่นๆ ทั่วโลกได้ให้ความช่วยเหลือในการจัดหาหนังสือและอุปกรณ์การเรียนเพื่อที่จะปูทางไปสู่การฟื้นฟูสาธารณรัฐเกาหลี ผมจะไม่มีวันลืมความหวังที่ได้รับจากการช่วยเหลือในครั้งนั้นเลย

แม้ภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เลวร้ายอย่างที่สุด การศึกษาสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้เด็กๆ ในการก้าวไปในอนาคต ในฐานะของเลขาธิการสหประชาชาติ ผมต้องการให้เด็กทุกคนได้มีโอกาสทางการศึกษาเช่นเดียวกับผมโดยไม่มีการยกเว้นใดๆ ทั้งสิ้น พลังของการศึกษาในการเปลี่ยนแปลงชีวิตคน มีความเป็นสากล ถ้าคุณถามบรรดาพ่อแม่ว่าสิ่งที่พวกเขาต้องการสำหรับลูกๆ คืออะไร ไม่ว่าจะอยู่ในพื้นที่สงครามหรือเขตประสบภัยพิบัติก็ตาม พวกเขาจะตอบเหมือนกันว่า สิ่งแรกที่ต้องการคือการศึกษา พ่อแม่ทุกคนต้องการให้ลูกของพวกเขาได้เข้าโรงเรียน

เด็กทุกคนมีสิทธิพื้นฐานที่จะได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษาฟรีที่มีคุณภาพ รัฐบาลมีหน้าที่ที่จะต้องตอบสนองสิทธิขั้นพื้นฐานนี้ ผมมีความกังวลเป็นอย่างมากว่าการศึกษากำลังถูกลดระดับความสำคัญในระดับนานาชาติลงเรื่อยๆ ผมจึงได้ตัดสินใจที่จะตอบสนองข้อเรียกร้องของพ่อแม่ผู้ปกครองจากทุกแห่ง ที่ต้องการให้ลูกของพวกเขาได้เรียนหนังสือตั้งแต่ระดับเด็กจนถึงเติบโตเป็นผู้ใหญ่ โดยการริเริ่มแนวคิดการศึกษาต้องมาก่อน ซึ่งเราจะต้องผลักดันให้การศึกษาย้ายไปเป็นส่วนสำคัญในวาระทางสังคม การเมือง และการพัฒนา

การริเริ่มนี้ไม่ใช่เป็นการยกเอาการศึกษาสำคัญเหนือสิ่งอื่น หากแต่เป้าหมายในการพัฒนาที่ได้ตกลงกันในระดับนานาชาติเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อน และการศึกษาก็เป็นสิ่งที่จะขาดเสียมิได้ในการพัฒนาดังกล่าว แม้ที่มีการศึกษามีแนวโน้มที่จะมีลูกสุขภาพดีและอยู่รอด ครอบครัวที่มีการศึกษามีโอกาสเสี่ยงน้อยที่จะตกอยู่ในสภาวะยากจนและความหิวโหย ประเทศที่มีการศึกษาจะทำให้มีเศรษฐกิจที่ดี การเมืองที่มั่นคง และมีการยอมรับในสิทธิมนุษยชน

การศึกษาไม่ได้เป็นเพียงเรื่องคุณธรรมที่หลีกเลี่ยงไม่ได้แต่เป็นทางเลือกที่ชาญฉลาด เงินที่ลงทุนกับการศึกษาเพียงแค่นิ่งเหรียญสหรัฐฯ สามารถให้ผลตอบแทนถึง 10 -15 เหรียญสหรัฐฯ เลยทีเดียว อย่างไรก็ตาม ทั่วโลกยังมีเด็กที่ไม่ได้อยู่ในระบบโรงเรียนถึง 61 ล้านคน ความหวังของพวกเราคือความต้องการที่จะให้เด็กทั้งหมดได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษาอย่างต่อเนื่องถึงระดับมัธยมศึกษาและมีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป เราต้องการให้พวกเขาอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น และมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาประสบความสำเร็จในชีวิต มีชีวิตที่มีคุณค่าและเป็นพลเมืองโลกที่มีคุณภาพ

ขณะนี้เป็นเวลาสำคัญที่เราจะต้องร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals – MDGs) ภายในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งกำลังใกล้เข้ามาทุกขณะ ในช่วงเวลาสิบปีที่ผ่านมาความสำเร็จทางการศึกษาเกิดขึ้นจากหลายๆ ปัจจัย อาทิ การเมืองซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด นโยบายที่ชัดเจน และทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม การพัฒนาดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้นั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่มีอยู่เดิมและที่จะเข้ามาใหม่ จุดมุ่งหมายของข้อริเริ่มระดับโลกว่าด้วยการศึกษาคือต้องมาก่อนคือการกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทุกหน่วยงานให้เป็นการเคลื่อนไหวในระดับนานาชาติเพื่อให้การศึกษามีคุณภาพ มีความเชื่อมโยงและเปลี่ยนแปลงคนได้

เราไม่สามารถปฏิเสธต่อคำมั่นสัญญาที่จะให้การศึกษามีคุณภาพแก่เด็กทุกคน ซึ่งเป็นการเดิมพันที่สูงมาก แต่หากเราให้การศึกษาคือต้องมาก่อนแล้ว เราจะไม่ลงเอยด้วยความสูญเปล่าและยังสามารถมองเห็นสังคมที่เข้มแข็งขึ้นและดีขึ้นกว่าเดิมสำหรับทุกคน

BAN Ki-moon

เลขาธิการสหประชาชาติ

นิวยอร์ก กันยายน 2555

Tweetable

#การศึกษาคือต้องมาก่อน:
เมื่อเราให้การศึกษาคือต้อง
มาก่อนแล้ว เราจะลด
ความยากจน และความ
หิวโหย ลดการสูญเปล่า
และมองไปข้างหน้า
สู่สังคมที่เข้มแข็งและ
ดีกว่าเพื่อทุกคน

บทบาทหลักของการศึกษา

โครงสร้างพื้นฐาน

การศึกษาเป็นโครงสร้างพื้นฐานของทุกสังคม เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ไม่ใช่เป็นอภิสิทธิ์ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่การศึกษาคือสิ่งจำเป็นแรกที่พ่อแม่ทั่วโลกต้องการให้กับลูกของตัวเอง เด็กเองก็ต้องการโอกาสที่จะมุ่งไปสู่ความฝันของตนเอง ถ้าถามเด็กว่าต้องการจะเป็นอะไรเมื่อโตขึ้น พวกเขาจะต้องการเป็นนางพยาบาล ครู นักดนตรี นักคณิตศาสตร์ จิตรกร และเกษตรกร ซึ่งการศึกษาเป็นประตูสู่การเรียนรู้ ทักษะและคุณค่าที่จำเป็นในการบรรลุความปรารถนานั้นๆ ของพวกเขา

ในสังคมฐานความรู้ การศึกษาเป็นการลงทุนที่ดีที่สุดเพียงอย่างเดียวที่ประเทศจะสามารถสร้างความมั่งคั่ง สร้างความเป็นอยู่ที่ดีมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างสังคมที่มีความเสมอภาค การศึกษาเปิดโอกาสให้มนุษย์ได้แสดงศักยภาพสูงสุดของตน เปลี่ยนแปลงชีวิตของคนซึ่งรวมไปถึงลูกหลานต่อไปในอนาคต ถ้านักเรียนทุกคนในประเทศที่มีรายได้ต่ำสามารถอ่านออกเขียนได้ ประชากรโลกถึง 171 ล้านคนจะหลุดพ้นจากความยากจน ซึ่งเทียบเท่ากับร้อยละ 12 ของประชากรยากจนทั่วโลก

อย่างไรก็ตาม การศึกษาที่ดีเป็นมากกว่าหนทางก้าวสู่ตลาดแรงงาน การศึกษามีพลังที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตคนและสร้างค่านิยมร่วม ในยุคที่คนทั่วโลกสามารถติดต่อเชื่อมโยงกันอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ในห้วงเวลาที่โลกกำลังเผชิญอยู่กับโรคระบาด ความขัดแย้ง สภาพอากาศเปลี่ยนแปลง ปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นที่แน่ชัดว่าเราทั้งหมดต้องประสบเคราะห์กรรมร่วมกัน เราจะต้องหาหนทางใหม่ในการเชื่อมโยงกันทั้งในระดับบุคคล ชุมชนและประเทศ การศึกษาสามารถปลูกฝังในตัวเราให้มีวิสัยทัศน์ที่เกินกว่าความสนใจใกล้ตัวไปสู่เรื่องของโลก ซึ่งทำให้เราเข้าใจร่วมกันอย่างลึกซึ้งว่าเราผูกโยงกันเป็นพลเมืองโลก และความท้าทายของเราต่อเนื่องสัมพันธ์ระหว่างกัน

การที่จะขยายโอกาสทางการศึกษา เราสามารถเปิดประตูให้กว้างเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน มีพลวัต และมีรูปแบบโลกาภิวัตน์ที่ยืดหยุ่นมากขึ้น เป็นการยากที่จะบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพโดยปราศจากความรู้ ความเชี่ยวชาญและการสร้างคุณค่าที่ได้จากการศึกษา แท้จริงแล้ว การศึกษาคือสายใยสำคัญที่ถักทอความหวังเพื่อบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาแห่งสหประชาชาติเข้าด้วยกัน

คำมั่นสัญญา

สิทธิสากลในการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน

12 ปีที่แล้ว เป็นรุ่งอรุณของการเริ่มต้นศตวรรษที่ยืนยันทันทีในแง่ดี ซึ่งประเทศต่างๆ ได้ร่วมมือกันต่อสู้กับสิ่งที่ท้าทายต่างๆ ในข้อที่ 8 ของเป้าหมายเพื่อการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) ระบุถึงการลดความยากจนที่สุดลงให้ได้ครึ่งหนึ่ง และการสร้างความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ ทั้งนี้เพื่อลดการแพร่ขยายของเชื้อ HIV ที่เป็นตัวการของโรคเอดส์ โดยตั้งเป้าหมายว่าจะสามารถบรรลุให้ได้ในปี พ.ศ.2558 โดยเฉพาะในประเทศที่ยากจนที่สุดของโลก

ผู้นำของโลกมองเห็นว่าทุกประเทศต้องรับประกันให้เด็กทุกคนในโลกไม่ว่าจะอยู่ที่ใด ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นอย่างน้อย คำมั่นสัญญานี้ปรากฏอยู่ใน “การศึกษาเพื่อปวงชน” ที่กำหนดเป้าหมายจะบรรลุความสำเร็จภายใน ปี พ.ศ.2558

คำมั่นสัญญายังระบุด้วยว่าการศึกษาเป็นสิทธิตั้งแต่เกิดของเด็กทุกคนในทุกประเทศ ทุกเพศ ทุกชาติพันธุ์ และทุกพื้นที่ภูมิศาสตร์ ไม่ว่าเด็กจะต้องการเข้าเรียน หรือครอบครัวยากจนจนต้องการให้เด็กเลิกเรียนหนังสือหรือไม่ก็ตาม

วัยรุ่นและผู้ใหญ่มีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ในการพัฒนาเศรษฐกิจ ประเทศต้องมีระบบมัธยมศึกษาที่ดำเนินการได้ดี และสามารถเข้าถึงได้ในทุกโอกาสทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และจะต้องทำให้วัยรุ่นที่อยู่นอกโรงเรียนนับล้านคน ได้รับโอกาสอีกครั้งที่จะกลับเข้ามาเรียนรู้ เสริมสร้างทักษะและความชำนาญในการใช้ชีวิตต่อไป และสามารถยังประโยชน์ให้กับสังคมได้

ต้นทุนมนุษย์ของชาติ อาทิ ทักษะต่างๆ ความรู้ และคุณค่าที่การศึกษาทำให้เกิดขึ้น คือขุมทรัพย์ที่นำมาซึ่งความมั่งคั่งของชาติ และความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะขยายต้นทุนมนุษย์เหล่านี้

Tweetable

การศึกษาเป็นฐานราก
ที่สำคัญของทุกสังคม
เป็นพื้นฐานของ
สิทธิมนุษยชน ไม่ใช่
อภิสิทธิของเพียงบางคน
#การศึกษาต้องมาก่อน

วิกฤตการศึกษา

เรากำลังผิติดคำสัญญาที่ให้ไว้กับเด็กๆ เมื่อปี พ.ศ.2543 แม้จะมีตัวเลขทางสถิติชี้ชัดว่า มีเด็กลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาเพิ่มมากขึ้นกว่าที่เคยเป็นมา ในช่วงปลายทศวรรษ ปี พ.ศ.2533 มีเด็กในวัยเรียนกว่า 108 ล้านคนไม่ได้ลงทะเบียนเรียน โดยจำนวนดังกล่าวได้ลดลงเหลือเพียง 61 ล้านคน และรวมถึงอัตราการลดลงของความไม่เท่าเทียมทางเพศ ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ใช้ร่วมกันสำหรับการศึกษาระดับชาติและนานาชาติ อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์การขยายตัวทางการศึกษาในระดับโลกกำลังประสบภาวะหยุดชะงักลงกลางคัน และในบางพื้นที่ของโลกได้สูญเสียสถานะนี้ไป ถ้ากระแสดังกล่าวยังคงเป็นเช่นนี้ไปอย่างต่อเนื่อง คาดว่าในปี พ.ศ.2558 จะมีเด็กที่ออกจากโรงเรียนมากกว่าในปัจจุบัน

Tweetable

หากเราไม่รีบแก้ปัญหา
ในทันที ความไม่เท่าเทียม
ทางการศึกษา จะกลายเป็น
ปัญหาใหญ่ทั้งใน
ประเทศและระหว่าง
ประเทศ

#การศึกษาต้องมาก่อน

การให้เด็กได้เข้าโรงเรียนเป็นสิ่งที่ต้องทำเป็นอันดับแรก มีเด็กบางส่วนต้องออกจากโรงเรียนกลางคันก่อนที่จะได้รับการศึกษาอย่างน้อย 4 ปี ตามระยะเวลาขั้นต่ำที่บุคคลควรได้รับการศึกษาเพื่อการอ่านออกเขียนได้และคิดเลขเป็น ส่วนใหญ่ยังอยู่ในโรงเรียนแต่เรียนรู้ได้อย่างน้อยลงๆ ภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ทำให้เกิดความท้าทายอย่างมากในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโลก มีเด็กอย่างน้อย 250 ล้านคนยังไม่สามารถอ่าน เขียน และนับเลขได้แม้อยู่ในโรงเรียนมาอย่างน้อย 4 ปีแล้วก็ตาม โดยผู้ที่มีฐานะยากจนและอาศัยอยู่ชายขอบได้รับผลกระทบมากที่สุด หากไม่สร้างทักษะเหล่านี้ให้กับเด็ก เราก็จะไม่สามารถสร้างเด็กรุ่นใหม่ ที่จะฝากอนาคตไว้กับพวกเราก่อนๆ พวกเขาได้

ความไม่เท่าเทียมกันเป็นปัญหาสำคัญและเร่งด่วนของการศึกษาโลก หากเราไม่รีบแก้ปัญหาในทันที ความไม่เท่าเทียมทางการศึกษาจะกลายเป็นปัญหาใหญ่ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ อย่างน้อย 63 ประเทศทั่วโลก เยาวชนหญิงที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจนจะมีโอกาสได้รับการศึกษาน้อยกว่าที่อื่นๆ นอกจากโอกาสทางเพศที่ถูกจำกัดแล้ว ยังมีปัญหาของผู้ไร้ความสามารถ กลุ่มชาติพันธุ์ ภาษา ผู้พลัดถิ่นที่อยู่และผู้อาศัยในชนบท ความไม่เท่าเทียมนี้ขยายไปสู่เด็กที่อยู่ในสถานการณเปราะบาง ร้อยละ 42 ของเด็กที่อยู่ในประเทศยากจนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งต้องออกจากโรงเรียน ความไม่เสมอภาคในการเข้าถึงโรงเรียนที่ฝังรากลึกและถาวรสะท้อนอยู่ในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่ออยู่ในโรงเรียน เด็กกำพร้าจากโรคเอดส์และสาเหตุอื่น ๆ ต้องได้รับการดูแลและปกป้องเพื่อไม่ให้มีการนำเด็กเหล่านี้ไปสู่แรงงานเด็กและการแสวงหาผลประโยชน์ เราต้องไม่ปล่อยให้พวกเขาตกลงไปในรอยร้าวเหล่านี้

การละเลยต่อการศึกษาก่อให้เกิดความเสียหายต่อมนุษย์ สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง เป็นการผลักคนนับล้านที่มีชีวิตที่ยากจนและขาดโอกาส ให้ไม่สามารถยุติความยากจนและหิวโหย การเสริมพลังให้ผู้หญิง การช่วยลดอัตราการตายโดยไม่จำเป็นของแม่และเด็ก และความสามารถในการอยู่ร่วมกับสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันวิกฤตในด้านการศึกษายังบั่นทอนความรู้สึกร่วมกันของพลเมืองโลก ซึ่งกัดกร่อนความหวังและความเชื่อมั่นของคนทั้งยุคสมัย ในขณะเดียวกันการศึกษาจะช่วยติดปีกให้กับแรงบันดาลใจ ความคิดสร้างสรรค์และศักยภาพของคนในรุ่นนี้

เด็กหญิงหรือเด็กชายที่มีโอกาสจบการศึกษา ในระดับประถมศึกษามากกว่ากัน?

91 ประเทศ

เด็กหญิงและเด็กชายมีโอกาสดจบการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

24 ประเทศ

เด็กหญิงมีโอกาสดจบการศึกษา
มากกว่าเด็กชาย

47 ประเทศ

เด็กหญิงมีโอกาสดจบการศึกษา
น้อยกว่าเด็กชาย

ข้อมูลจาก 162 ประเทศ ถึงปี พ.ศ.2552
แหล่งที่มา : บทสรุปทางการศึกษาทั่วโลก ปี พ.ศ. 2554
องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และ
วัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

การศึกษาในภาพรวม

เด็กและเยาวชน อายุระหว่าง 5-19 ปี มีจำนวน 1.8 พันล้านคน

เด็กจำนวน 691 ล้านคนเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา

เด็กหญิงจำนวน 329 ล้านคน (ร้อยละ 48)
เข้าเรียนในระดับประถมศึกษา

จำนวนครูในระดับประถมศึกษา
28 ล้านคน
จำนวนครูผู้หญิง 18 ล้านคน
(ร้อยละ62)

จำนวนครูในระดับมัธยมศึกษา
30 ล้านคน
จำนวนครูผู้หญิง 15.6 ล้านคน
(ร้อยละ52)

เด็กหญิงจำนวน 258 ล้านคน
(ร้อยละ49)
เข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษา

เด็กจำนวน 531 ล้านคน
เข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษา

เด็กหญิงจำนวน 149 ล้านคน
(ร้อยละ48)
เข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เด็กจำนวน 313 ล้านคน
เข้าเรียนในระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น

เด็กจำนวน 61 ล้านคน มีวัยระดับประถมศึกษา
ที่อยู่นอกระบบโรงเรียน

เด็กหญิงจำนวน 32 ล้านคน (ร้อยละ 52)
มีวัยระดับประถมศึกษา ที่อยู่นอกระบบโรงเรียน

เด็กจำนวน 71 ล้านคน มีวัยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ที่อยู่นอกระบบโรงเรียน

เด็กหญิงจำนวน 34 ล้านคน (ร้อยละ 48)
มีวัยระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่อยู่นอกระบบโรงเรียน

วิธีขับเคลื่อนการดำเนินงานข้อริเริ่มระดับโลก ว่าด้วยการศึกษาต้องมาก่อน

“ข้อริเริ่มระดับโลกว่าด้วยการศึกษาต้องมาก่อน หรือ Global Education First Initiative: GEFI” เป็นความพยายามในการแสวงหาวิถีทางในการปลดปล่อยศักยภาพของมนุษย์ โดยการทุ่มพิทักษ์รักษาเฉพาะคนที่เด็กแต่ละคนมีอยู่แต่เดิม เราทุกคนไม่ว่าอยู่ที่ใดต่างยอมรับในวิสัยทัศน์นี้ แต่การดำเนินการให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์นั้นยังไม่เป็นขึ้นเป็นอันขาด ความเชื่อมโยงต่อเนื่องและไม่เพียงพอ เราต้องเติมพลังให้กับชุมชนโลกในการส่งมอบตามพันธะสัญญาการศึกษาที่ทั่วถึงและการสร้างโอกาสให้แก่คนทั่วไปเพื่อสร้างความแตกต่าง

การรวมกำลังความสามารถของเลขาธิการสหประชาชาติจะช่วยสร้างจุดเชื่อมต่อที่ช่วยนำทางเราไปสู่ปี พ.ศ. 2558 ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามข้อริเริ่มระดับโลกว่าด้วยการศึกษาต้องมาก่อน (GEFI) จะระดมผู้ร่วมดำเนินงานเพื่อนำพาไปสู่เป้าหมาย นอกจากนี้ ข้อริเริ่มระดับโลกว่าด้วยการศึกษาต้องมาก่อน (GEFI) จะวางรากฐานในการทำงาน เพื่อนำไปสู่วิสัยทัศน์การศึกษาจากหลากหลายแหล่งเป็นวงกว้าง หลังปี พ.ศ.2558 และเปิดพื้นที่ในการอภิปรายความมุ่งหวังของการจัดการศึกษาตามบริบทของวันนี้ เราจะต้องใส่ความต้องการพื้นฐานในการเตรียมชีวิตให้กับเด็ก

เพื่อฟันฝ่าอุปสรรคทางการศึกษา การขับเคลื่อนการดำเนินงานการศึกษาต้องมาก่อน จะต้อง :

- 1 รวมกำลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายแหล่งผลักดันสู่เป้าหมายในปี พ.ศ.2558 และให้ความมั่นใจว่าเราได้รักษาสัญญาที่จะให้เด็กทุกคนได้เข้าถึงการศึกษาในระดับประถมศึกษาอย่างทั่วถึง
- 2 กระตุ้นการเคลื่อนไหวในระดับโลกให้บรรจุการศึกษาที่มีคุณภาพ มีความเชื่อมโยง และเปลี่ยนแปลงคนได้ ให้เป็นหัวใจของวาระทางสังคม การเมือง และการพัฒนา และ
- 3 เพิ่มเงินทุนเพื่อการศึกษาอย่างเพียงพอผ่านการสนับสนุนต่อเนื่องจากทั่วโลก

ทางเลือกอย่างชาญฉลาด

การศึกษาเป็นการลงทุนที่ดีที่สุดในการสร้างสังคมที่เจริญ แข็งแรง และมีความเท่าเทียมกัน การศึกษาช่วยให้แต่ละบุคคลและสังคม ได้แสดงศักยภาพในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน รวมทั้งพร้อม รับความท้าทายของอนาคต และอยู่ในสังคมที่ปลอดภัยความยากจน

การศึกษา = ความเสมอภาคทางเพศ

การศึกษาทำให้สตรีมีอำนาจมากขึ้น

การได้เข้าเรียนเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งปี สามารถเพิ่มรายได้ร้อยละ 10 ถึง 20 ให้แก่สตรี

การไม่ให้การศึกษาแก่เด็กหญิง = ความสูญเสียทางเศรษฐกิจ

บางประเทศต้องสูญเสียรายได้มากกว่า 1 พันล้านเหรียญสหรัฐ ต่อปี เนื่องจากความล้มเหลวในการให้การศึกษาที่เท่าเทียมกันของเด็กหญิงและเด็กชาย

การศึกษาเพิ่มความตระหนักในเรื่องสิทธิ

สตรีที่มีการศึกษามีแนวโน้มที่จะมีอาชีพที่เหมาะสม มีบุตรช้าต่อต้านความรุนแรง ประณามความอยุติธรรมและมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง

การศึกษา = สุขภาพ

ลดอัตราการตายของเด็กทั่วโลก

กว่า 40 ปีที่ผ่านมา การที่สตรีทั่วโลกได้รับการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ช่วยป้องกันการตายของเด็กมากกว่า 4 ล้านคน

ในประเทศแถบแอฟริกา ชีวิตของเด็กประมาณ

1.8 ล้านคนควรได้รับความช่วยเหลือให้อยู่รอด

เมื่อปี พ.ศ. 2551 หากแม่ของเด็กได้รับการศึกษา

ในระดับมัธยมศึกษาเป็นอย่างต่ำ.

การศึกษา = โอกาสทางเศรษฐกิจ

ช่วยให้ประชาชนห่างไกลจากความยากจน

ถ้านักเรียนทุกคนในประเทศที่มีรายต่ำสามารถอ่านออกเขียนได้จะลดอัตราความยากจนของประชากรทั่วโลกได้ถึงร้อยละ 12 หรือประมาณ 171 ล้านคนจะพ้นจากความยากจน

กระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

การส่งเสริมให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งการยกระดับมาตรฐานการเรียนรู้ จะสามารถกระตุ้นอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้ถึงร้อยละ 2 ต่อปี ในประเทศที่มีรายได้น้อย

การศึกษา = การพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

พัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในระยะยาว โดยเสริมสร้างความห่วงกังวลรู้ลึกเป็นบูรณาการตระหนักรู้ และทัศนคติใหม่

การศึกษาที่ส่งเสริมทักษะเพื่อพัฒนาสิ่งแวดล้อม

นำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

การเข้าใจในสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น การออกแบบเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนรูปแบบการบริโภคและการผลิต และการจัดการปัญหาที่สืบเนื่องจากผลกระทบทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางธรรมชาติ เหล่านี้ล้วนเป็นทักษะที่จำเป็นในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

3 จุดมุ่งหมายหลักของการดำเนินงาน การศึกษาต้องมาก่อน

จุดมุ่งหมายหลักของข้อริเริ่ม ประกอบด้วย ส่งเสริมให้เด็กทุกคนได้เข้าโรงเรียน ปรับปรุงคุณภาพการ
เรียนรู้ และสร้างความเป็นพลเมืองโลก

ส่งเสริมให้เด็กทุกคน
ได้เข้าโรงเรียน

ปรับปรุงคุณภาพ
การเรียนรู้

3

สร้างความเป็น
พลเมืองโลก

Tweetable

#การศึกษาต้องมาก่อน:

ทุกคนได้ไปโรงเรียน

ทุกคนได้เรียน และ

ทุกคนมีส่วนช่วยเหลือสังคม

เป้าหมายที่ 1

เด็กทุกคนต้องได้เข้าโรงเรียน (Put Every Child in School)

การศึกษาเป็นตัวขับเคลื่อนที่ยิ่งใหญ่ของกระบวนการทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ขณะที่ผู้คนเรียนรู้ที่จะอ่าน นับเลข และคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล โอกาสทางสุขภาพ และความเจริญรุ่งเรืองของพวกเขาขยายตัวอย่างมหาศาล แต่ความก้าวหน้าทางการศึกษาก็ไม่ได้นำมาซึ่งประโยชน์แก่ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และอัตราการสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ช่วยบอกเรื่องราวอันน่าเศร้า มีเด็กนับล้านที่ไม่สามารถจบการศึกษาระดับประถมศึกษาและมีอีกจำนวนมากไม่ได้เรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ทุกวันนี้วัยรุ่นกว่า 71 ล้านคน ในประเทศที่มีรายได้ต่ำ ไม่ได้รับการศึกษาหลังระดับประถมศึกษา เราไม่สามารถปล่อยให้ต้องเสียไปจากการกีดกันพวกเขาออกไป

อุปสรรคในการลงทะเบียนเรียนและการจบการศึกษา

การไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่าย ความยากจนเป็นอุปสรรคต่อการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ แม้ในโรงเรียนประถมศึกษาที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แต่ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่าตำรา เงินเดือนครู และค่าทำนุบำรุงสภาพแวดล้อมของโรงเรียน สร้างอุปสรรคให้แก่หลายๆ ครอบครัว จากการสำรวจประเทศที่ “จัดการศึกษาโดยไม่มีค่าใช้จ่าย” พ่อแม่ยังคงพูดว่า ค่าใช้จ่ายทางอ้อมเหล่านี้ทำให้ส่งลูกไปโรงเรียนไม่ได้ แม้ว่าบางรัฐบาลได้ยกเลิกค่าธรรมเนียมสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเป็นทางการแล้วก็ตาม และหลายรัฐบาลได้ลดค่าธรรมเนียมสำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในกลุ่มประเทศแอฟริกา เด็กที่มาจากครัวเรือนที่ร่ำรวยที่สุดร้อยละ 20 มีโอกาสเรียนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 9 คิดเป็น 11 เท่าของร้อยละ 40 ของครัวเรือนที่มีฐานะยากจนที่สุด

ห้องเรียนที่ไม่เพียงพอ ประเทศที่ยากจนที่สุดต้องการห้องเรียนใหม่ภายใน พ.ศ.2558 เกือบ 4 ล้านห้องเรียน เพื่อรองรับผู้ที่ไม่ได้อยู่ในระบบโรงเรียน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ชนบทและชายขอบ จำนวนห้องเรียนที่มากขึ้นจะช่วยลดความแออัด ลดขนาดชั้นเรียน และลดระยะเวลาการเดินทางที่ยาวนาน เด็กในพื้นที่ชนบทบางครั้งต้องเดินสองถึงสามชั่วโมงมาโรงเรียน ในขณะที่ห้องเรียนที่มีอยู่แล้วก็มีสภาพทรุดโทรมและต้องปรับปรุง หรือยกระดับขั้นให้ได้มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการเรียนรู้

ภาวะฉุกเฉินด้านมนุษยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความขัดแย้ง ความต้องการในการเติมเต็มเรื่องสิทธิในการได้รับการศึกษา เป็นวิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรมที่สูงที่สุด มากกว่าร้อยละ 40 ของเด็กนอกระบบโรงเรียนอยู่ในประเทศที่ยากจนและมีความขัดแย้ง และเด็กนับล้านคนถูกบังคับให้ออกจากโรงเรียนเนื่องจากภัยพิบัติทางธรรมชาติในแต่ละปี ในสถานการณ์ฉุกเฉิน การศึกษาสามารถช่วยและทำให้การดำเนินชีวิตยั่งยืน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่ปลอดภัยสามารถทำให้เด็กมีภาวะสงบได้แม้ในช่วงวิกฤต โรงเรียนยังสามารถช่วยฟื้นฟูภายหลังความขัดแย้ง แต่มีเพียงร้อยละ 2 ของความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมทั้งหมดที่เข้าสู่ระบบการศึกษา โรงเรียนควรได้รับความสำคัญสูงในช่วงวิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรม และแผนการศึกษาแห่งชาติควรให้ความสำคัญกับความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นในภาวะฉุกเฉินด้วย

การกีดกันทางเพศ เด็กผู้หญิงต้องเผชิญกับอุปสรรคในการเข้ารับการศึกษา เช่น การแต่งงานในวัยเด็ก การท้องก่อนวัยอันสมควร การเป็นแรงงานในบ้าน ไม่ต้องพูดถึงการเดินทางที่ไม่ปลอดภัยและการขาดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัย หลายประเทศมีค่านิยมในการให้การศึกษาแก่เด็กหญิงต่ำ ส่งผลให้มีเด็กหญิงสมัครเข้าเรียนน้อยและมักจะลาออกกลางคัน มีวัยรุ่นหญิงกว่า 34 ล้านคนทั่วโลกอยู่นอกระบบโรงเรียน มีผู้หญิงเกือบ 2 ใน 3 ของผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือทั่วโลก (เกือบ 500 ล้านคน) ช่องว่างทางเพศในระดับประถมศึกษาลดลงอย่างมีนัยสำคัญ แต่มีความก้าวหน้าเพียงเล็กน้อยในระดับมัธยมศึกษา

แรงงานเด็ก ความยากจนและความไม่มั่นคงเป็นปัจจัยที่ดึงให้เด็กออกจากโรงเรียนกลางคันและเข้าสู่โลกของการทำงาน เด็กบางคนที่ยังคงอยู่ในโรงเรียนแต่ยังเสียเปรียบเพราะต้องเรียนและทำงานควบคู่กันไป สำหรับครัวเรือนที่ยากจน เด็กอาจจะถูกดึงออกจากโรงเรียนและเข้าสู่ชีวิตการทำงาน และต้องเผชิญกับเหตุการณ์ภายนอกที่น่าตกใจ อาทิ ภัยธรรมชาติ ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ภาวะเจ็บป่วยของพ่อแม่ และการว่างงาน การต้องออกจากโรงเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างถาวร ส่งผลให้เด็กพลาดโอกาสในการยกระดับชีวิตตัวเอง ครอบครัว และชุมชนให้พ้นจากวงจรแห่งความยากจน บางครั้งเด็กจะต้องเผชิญกับสภาพการทำงานที่เลวร้ายที่เป็นอันตรายต่อสภาวะทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์

Tweetable

ทุกวันนี้วัยรุ่นกว่า 71 ล้านคน ในประเทศที่มีรายได้ต่ำ ไม่ได้รับการศึกษาหลังระดับประถมศึกษา

#การศึกษาต้องมาก่อน

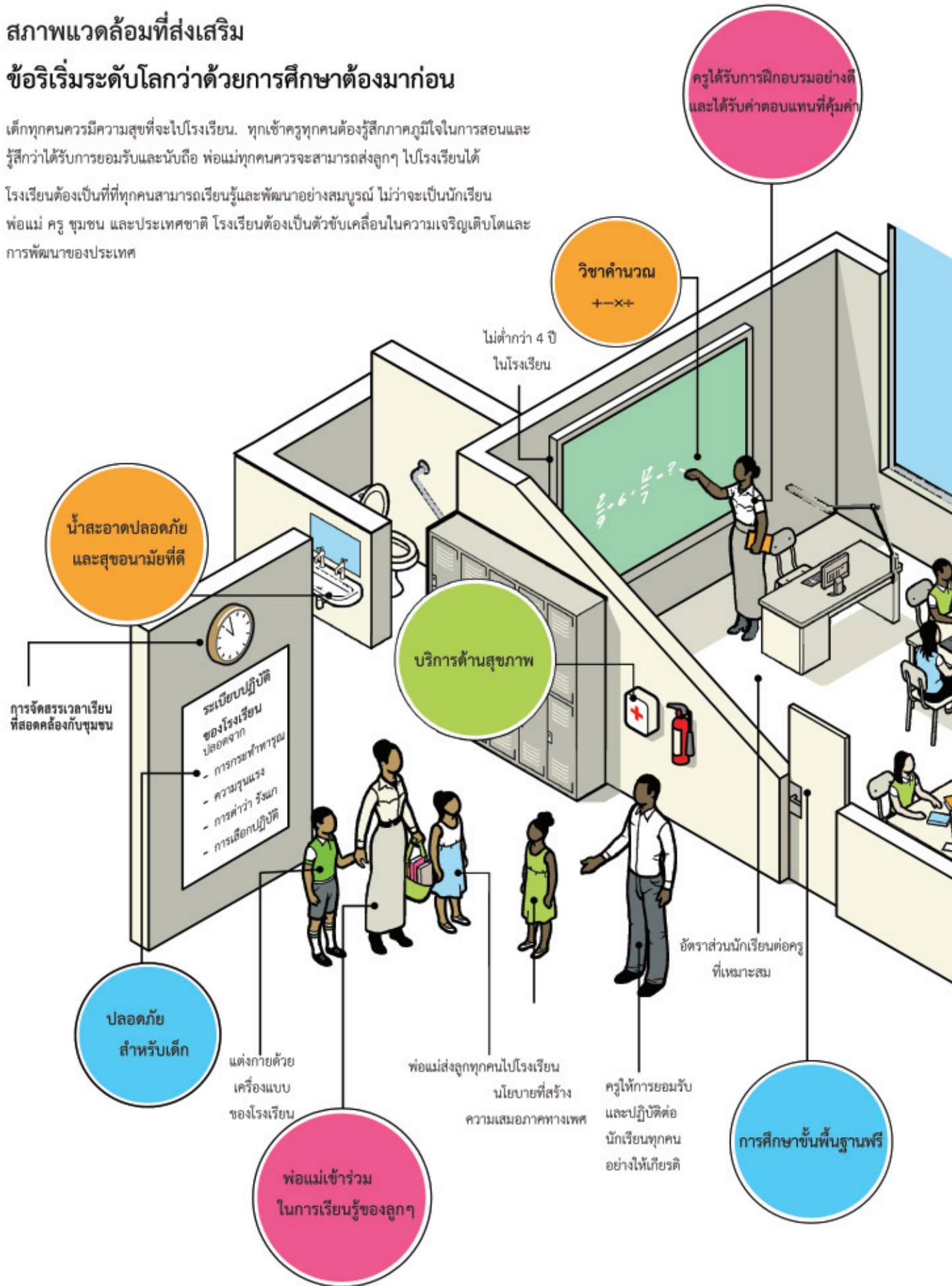

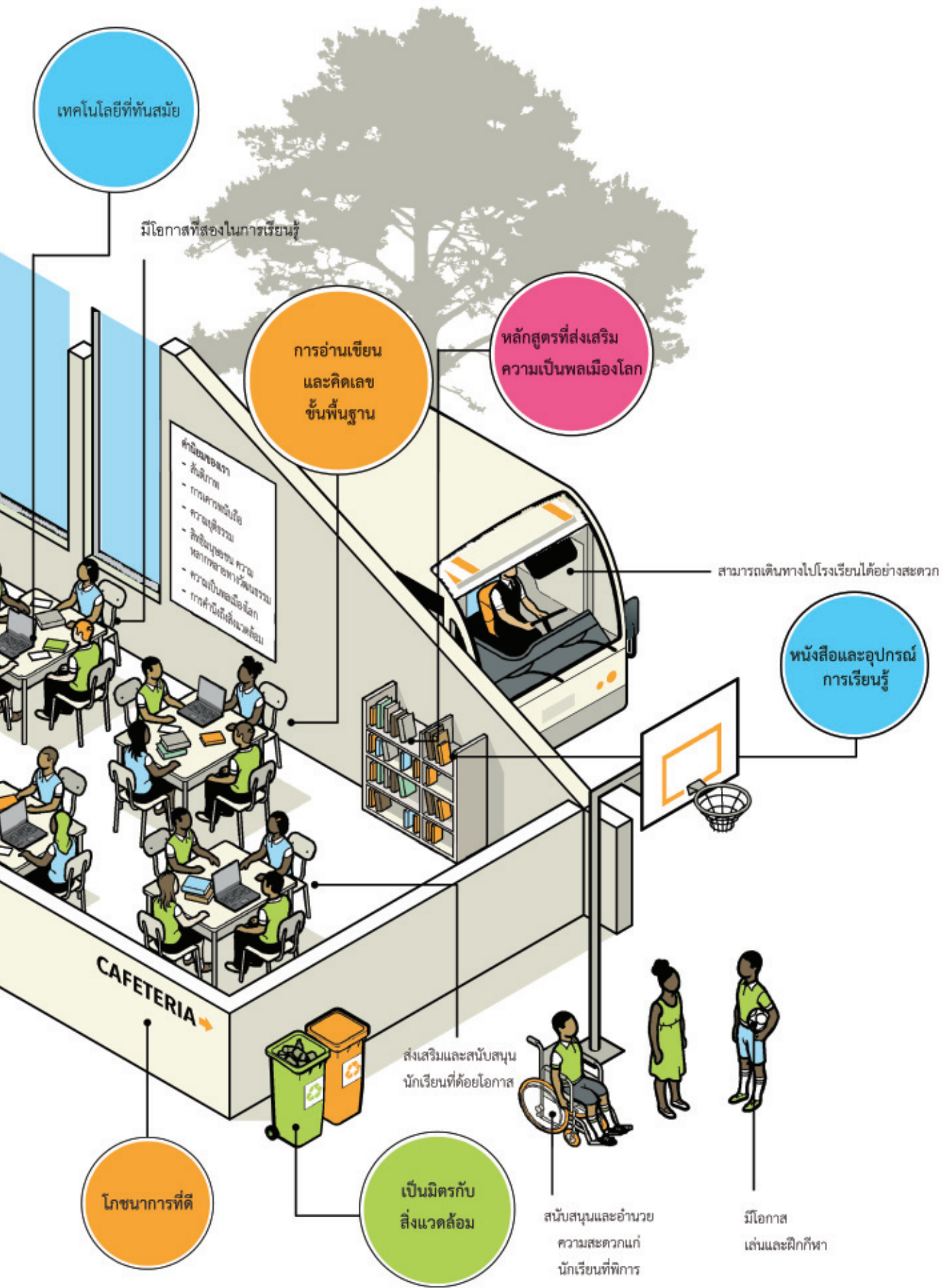
สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริม

ข้อริเริ่มระดับโลกว่าด้วยการศึกษาต้องมาก่อน

เด็กทุกคนควรมีความสุขที่จะไปโรงเรียน. ทุกเช้าครูทุกคนต้องรู้สึกภาคภูมิใจในการสอนและรู้ว่าได้รับการยอมรับและนับถือ พ่อแม่ทุกคนควรจะสามารถส่งลูกๆ ไปโรงเรียนได้

โรงเรียนต้องเป็นที่ที่ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นักเรียน พ่อแม่ ครู ชุมชน และประเทศชาติ โรงเรียนต้องเป็นตัวขับเคลื่อนในความเจริญเติบโตและการพัฒนาของประเทศ

เทคโนโลยีที่ทันสมัย

มีโอกาสดูสองในการเรียนรู้

การอ่านเขียน
และคิดเลข
ขั้นพื้นฐาน

หลักสูตรที่ส่งเสริม
ความเป็นพลเมืองโลก

สามารถเดินทางไปโรงเรียนได้อย่างสะดวก

หนังสือและอุปกรณ์
การเรียนรู้

CAFETERIA

ส่งเสริมและสนับสนุน
นักเรียนที่ด้อยโอกาส

โภชนาการที่ดี

เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม

สนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนที่พิการ

มีโอกาสนั่งเล่นและฝึกกีฬา

เป้าหมายที่ 2

การปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้ (Improve the Quality of Learning)

การเข้าโรงเรียนเป็นการเปิดทางไปสู่การเรียนรู้และการค้นพบ แต่บ่อยครั้งไม่ได้เกิดผล เช่นนั้น เด็กนับล้านคนเข้าสู่ระบบโรงเรียนแล้วออกไปโดยไม่มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการอ่านออกเขียนได้และคิดเลขเป็น การศึกษาจะถูกตัดสินจากสิ่งที่ผู้คนเรียนรู้ในท้ายที่สุด นักเรียนหลายคนทั่วโลกกำลังฝากอนาคตของตนเองไว้กับครูที่ได้รับการอบรมและการเสริมแรงที่อ่อนด้อย ทั้งยังไม่มีตำราที่เพียงพอ และขาดสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่างๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของพวกเขา นี่คือนิวาหาที่สร้างความเสียหาย ไม่เฉพาะกับตัวนักเรียน แต่ยังรวมถึงพ่อแม่ที่เสียสละเพื่อพวกเขาและประเทศชาติที่หวังพึ่งพาเด็กเหล่านี้ในอนาคต ในขณะที่เรามุ่งมั่นที่จะผลักดันให้นักเรียนเข้าสู่ระบบโรงเรียนเราต้องมั่นใจว่า โรงเรียนของเราเป็นเครื่องมือในการให้โอกาสด้วย

อุปสรรคต่อคุณภาพการเรียนรู้

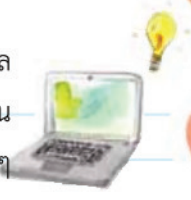
การขาดแคลนครูที่มีคุณภาพ ระบบการศึกษามีความซับซ้อนและได้รับอิทธิพลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมากมาย แต่ไม่มีระบบการศึกษาใดที่สำคัญไปกว่าครูผู้สอน เราต้องเพิ่มจำนวนครูอีก 2 ล้านคนทั่วโลกเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการประถมศึกษาที่ทั่วถึงในปี พ.ศ.2558 การขาดแคลนครูที่มีคุณภาพทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเรียนรู้ เราต้องการครูทั้งหญิงและชายที่ได้รับค่าตอบแทนที่ดีในการทำงานและเป็นที่ยอมรับในชุมชน แต่ในความเป็นจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้นเสมอไป ครูควรมีโอกาสได้รับการพัฒนาเพื่อเป็นครูมืออาชีพและมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องด้วย

การขาดอุปกรณ์การเรียนรู้ ในหลายส่วนของโลกกำลังพัฒนา นักเรียน 6 คน หรือมากกว่า ต้องใช้ตำราที่ล้าสมัยและชำรุดร่วมกัน ตำราเรียน แบบฝึกหัด หนังสือและอุปกรณ์เรียนรู้หลักอื่นๆ ที่ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้กำลังขาดแคลน ครูเองยังจำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อช่วยเตรียมบทเรียน แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเด็ก และแนะนำบทเรียน ช่องว่างและการไม่สามารถเข้าถึงสื่อดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศส่งผลเสียรุนแรงต่อการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICTs) สามารถช่วยปรับเปลี่ยนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ ช่วยให้อ่านยากทั้งครูและนักเรียน

พื้นฐานการเรียนรู้ที่อ่อนแอตั้งแต่ต้น เด็กเล็กที่ไม่เคยได้รับการศึกษาปฐมวัยยังมีสัดส่วนสูงและเป็นข้อมูลที่มีนัยสำคัญ แสดงว่าเด็กยังขาดการพัฒนาสติปัญญาและการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าโรงเรียน ผู้ที่ไม่ได้เรียนรู้ที่จะอ่านหรือเขียนในระดับขั้นต้นๆ จะเสียเปรียบเมื่อต้องพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้น และต้องใช้การอ่านออกเขียนได้และทักษะการคิดคำนวณเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้มากกว่าที่จะเป็นผลที่ได้จากการเรียนรู้เพียงอย่างเดียว มีผู้ที่ต้องทนทุกข์ทรมานในโรงเรียนเป็นเวลาหลายปีและลงเอยด้วยการลาออกโดยไม่ได้อะไร โรงเรียนประถมศึกษาทั่วโลกให้ความสนใจต่อระดับขั้นที่สูงกว่าส่วนใหญ่จึงเตรียมความพร้อมให้นักเรียนเพื่อการสอบที่มีเดิมพันสูง การจัดการศึกษาจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น หากเด็กได้ครูที่มีคุณภาพมากที่สุดในช่วงสี่ปีแรกของการเรียนในโรงเรียน เพื่อเป็นการสร้างรากฐานสำหรับการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในปีต่อๆ มา

2

สภาพแวดล้อมครอบครัวที่ทำนาย การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ทำนาย ส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็กในหลาย ๆ ทาง การเข้าถึงของไฟฟ้าที่บ้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ชนบท ส่งผลให้เด็กมีชั่วโมงศึกษาและเรียนรู้น้อยลง การขาดหนังสือและสื่อการอ่านอื่น ๆ ที่บ้านส่งผลให้เด็กฝึกฝนน้อยลงและลืมนานขึ้นในช่วงปิดเรียน และเมื่อพ่อแม่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้และขาดทักษะการคิดคำนวณ เด็กก็จะไม่ได้รับการเสริมสร้างสิ่งที่ได้เรียนรู้มาจากโรงเรียน นอกจากนี้ ปัจจัยอื่นๆ เช่น ความเครียด หรือสภาพแวดล้อมที่มีความรุนแรงที่บ้าน ก็เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็ก

ทักษะที่ไม่ตรงกันและวิถีชีวิตปัจจุบัน มีจำนวนเยาวชนมากกว่า 1.2 พันล้านคนในโลกทุกวันนี้ ที่มีศักยภาพพอที่จะเปลี่ยนประวัติศาสตร์ แต่เป็นความจริงว่า ในหลายประเทศ ระบบการศึกษาไม่สามารถไล่ตามสังคมาตรฐานความรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้ทัน การเรียนการสอนโดยการท่องจำเพียงอย่างเดียวบั่นทอนความคิดสร้างสรรค์และหลากหลาย เป็นการเรียนรู้แบบแข็งตัวและไม่เหมาะสมกับความต้องการและศักยภาพของแต่ละบุคคล รูปแบบของการเรียนรู้ถูกใช้อย่างแพร่หลาย ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องกันระหว่างสมรรถนะที่จำเป็นในโลกปัจจุบันกับสมรรถนะที่ได้รับผ่านระบบการศึกษา บ่อยครั้งที่การอาชีวศึกษาสร้างโอกาสในการทำงานที่เจาะจงและแคบเกินไป ทักษะที่ได้ฝึกฝนจากการอาชีวศึกษากลายเป็นทักษะที่ล้าสมัยในโลกที่มีพลวัตและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทุกวัน

อุปสรรคทางด้านภาษา ภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีอิทธิพลต่อความสามารถในการเข้าใจและเรียนของเด็ก ยังมีเด็กประมาณ 221 ล้านคนได้รับการสอนในภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของตน เด็กเหล่านี้จำนวนมากต้องออกกลางคันหรือตกซ้ำชั้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และเพิ่มค่าใช้จ่ายที่พ่อแม่ต้องแบกรับ ผลการศึกษาจำนวนมากแสดงให้เห็นว่าเด็กมีความเป็นไปดีกว่าถ้าได้สร้างทักษะพื้นฐานโดยใช้ภาษาของตนก่อนที่จะพยายามฝึกฝนการใช้ภาษาที่สอง

ความหิวโหยและภาวะทุพโภชนาการ ผลกระทบของความหิวโหยในระบบการศึกษา เป็นข้อมูลที่น่าตกใจและไม่ปรากฏในรายงาน มีหลักฐานจากภูมิภาคละตินอเมริกาว่า เด็กอายุ 6 ปี ที่มีภาวะขาดแคลนอาหาร ร่างกายแคระแกรน ได้สูญเสีย 4 ปีแรกของการศึกษาในระดับประถมศึกษาไปด้วย เด็กจำนวนมากที่มาโรงเรียนมีภาวะขาดสารอาหารแล้ว มีเด็กราว 171 ล้านคนในประเทศกำลังพัฒนามีภาวะขาดสารอาหารและแคระแกรนเมื่ออายุ 5 ปี เด็กที่หิวระหว่างเรียนจะขาดสมาธิในการเรียน การจัดให้มีโครงการอาหารโรงเรียนและการคุ้มครองทางสังคมต้องให้ความสำคัญกับความต้องการของเด็ก เพื่อเป็นหลักประกันว่า จะต้องไม่มีเด็กที่หิวโหยอยู่ในโรงเรียน

ระบบการประเมินผลงานของนักเรียนที่ไม่มีประสิทธิภาพ เราไม่สามารถทราบความก้าวหน้าและพัฒนาการของนักเรียนได้โดยปราศจากการวัดและประเมินผล ระบบการศึกษาต้องติดตามว่านักเรียนมีการเรียนรู้ได้ดีเพียงใดเพื่อที่จะให้การสนับสนุนที่ถูกต้องก่อนที่จะสายเกินไป นอกจากนี้ การใช้การทดสอบบ่อยเกินไปอย่างไม่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทางการเงินที่สำคัญ เช่น การปิดโรงเรียน การปลดครูออก หรือการให้นักเรียนที่ไม่สามารถพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้นออกจากโรงเรียน มากกว่าการใช้เป็นวิธีการหาทางช่วยให้นักเรียนปรับปรุงการเรียนรู้ของตน เราจะต้องมีวิธีที่ดีกว่าในการรวบรวมข้อมูลว่าเด็กเกิดการเรียนรู้ และใช้ข้อมูลนี้เพื่อสนับสนุนโดยตรงและเป็นแหล่งทรัพยากรสำหรับการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ

Tweetable

ในขณะที่เรามุ่งมั่นที่จะเพิ่มอัตราการเข้าเรียน เราต้องมั่นใจว่าโรงเรียนคือจักรกลแห่งโอกาส #การศึกษาต้องมาก่อน

เป้าหมายที่ 3

การสร้างความเป็นพลเมืองโลก (Foster Global Citizenship)

โลกกำลังเผชิญกับความท้าทาย ซึ่งจำเป็นต้องใช้วิธีการแก้ไขในระดับโลก ซึ่งเราต้องคิดและทำเพื่อศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ จึงเป็นการไม่เพียงพอที่การศึกษาจะผลิตเพียงแค่บุคคลที่สามารถอ่านออก เขียนได้ และนับเลขเป็นเท่านั้น การศึกษาจะต้องนำการเปลี่ยนแปลงและสร้างค่านิยมที่ใช้ร่วมกันในชีวิต การศึกษาต้องปลูกฝังค่านิยมการดูแลโลกและสิ่งต่างๆ ที่เราใช้ร่วมกัน การศึกษายังต้องเหมาะสมที่จะตอบคำถามใหญ่ของแต่ละวัน การแก้ปัญหาทางเทคโนโลยี กฎระเบียบทางการเมือง หรือเครื่องมือทางการเงินเพียงอย่างเดียวไม่สามารถบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลงวิธีคิดและกระทำของคน การศึกษาต้องรับบทบาทสำคัญอย่างยิ่งมากขึ้นในการสร้างคนที่สามารถสร้างสังคมที่มีความยุติธรรม มีสันติ มีความอดทนอดกลั้น และเป็นสังคมที่ไม่แบ่งแยก การศึกษาต้องช่วยให้คนมีความเข้าใจ มีทักษะ และค่านิยมที่จำเป็นเพื่อร่วมมือแก้ไขความท้าทายที่เกิดขึ้นอย่างเชื่อมโยงกันในศตวรรษที่ 21

อุปสรรคต่างๆ ต่อความเป็นพลเมืองโลก

มรดกของระบบการศึกษาในปัจจุบัน ระบบโรงเรียนมีแบบแผนดั้งเดิมในการเตรียมความพร้อมเพื่อให้สอบผ่านก้าวสู่ขั้นต่อไป และจบการศึกษาเข้าสู่สถานประกอบการ ตอนนี้เราเผชิญกับความท้าทายมากขึ้นในการเลี้ยงดูพลเมืองโลก การส่งเสริมความเคารพและความรับผิดชอบต่อวัฒนธรรมที่แตกต่าง ประเทศและภูมิภาคไม่เคยเป็นศูนย์กลางของการศึกษา สำนักความเป็นพลเมืองโลกเพิ่งจะหยั่งรากและกำลังอยู่ในขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงวิธีการไปจากแบบดั้งเดิมซึ่งเป็นปกติที่มักจะมีการต่อต้านจากผู้ที่ไม่เห็นด้วย จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการศึกษา โดยจัดทำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตร่วมสมัยและความท้าทายระดับโลก จัดการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรม และการมีส่วนร่วมในการสอนและการเรียนตามความถนัด เราต้องกลับมาคิดใหม่เกี่ยวกับเป้าหมายของการศึกษาและการเตรียมนักเรียนให้พร้อมใช้ชีวิตมากกว่าการให้ความสำคัญกับการสอบแต่เพียงอย่างเดียว

หลักสูตรและอุปกรณ์การเรียนรู้ที่ล้าสมัย รายงานจากทั่วโลกพบว่าหลักสูตรและตำราทุกวันนี้มักมุ่งสร้างควมมีแบบแผนเหมือนกัน ทำให้สังคมเกิดความแตกแยก สร้างความหวาดกลัวและความเคียดแค้นต่อกลุ่มคนหรือชนชาติอื่น ไม่ค่อยมีการพัฒนาหลักสูตรที่ใช้การมีส่วนร่วมและรับรองกลุ่มที่ถูกกันออกไปและกลุ่มชายขอบ แต่การเปลี่ยนแปลงก็เกิดขึ้นได้ เมื่อนักการศึกษายอมรับวิสัยทัศน์เกี่ยวกับจริยธรรมของความเป็นพลเมืองโลก ตัวอย่างบทเรียนจากประเทศอินเดียและกานา แสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนวิชาความเป็นพลเมืองที่ดี ส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถและจริยธรรมของนักเรียน ความเชื่อที่ฝังรากลึกต้องอาศัยเวลาในการเปลี่ยน แต่สำหรับคนรุ่นใหม่สามารถเปิดมุมมองที่พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลง และโรงเรียนอยู่ในฐานะที่เหมาะสมในการแสดงความคิดให้กับคนเหล่านี้

การขาดแคลนครูที่มีศักยภาพ การปฏิรูปการพัฒนาครูในวงกว้างมีความจำเป็นเพื่อเป็นหลักประกันว่ามีความเข้าใจ รู้ทักษะความเป็นพลเมืองยุคใหม่ ถ้าเราต้องการที่จะเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน เราจะต้องช่วยให้ครูขยายเพิ่มทักษะของตัวเองและรู้จักมองการภายนอก พวกเขาครูมีความสบายใจกับหลักสูตรที่สาธยายการสร้างพลเมืองโลกอย่างชัดเจนหรือไม่ พวกเขาครูสามารถสอนวิชาใหม่ๆ ด้วยการยกตัวอย่างเพื่อสนับสนุนการไม่เลือกปฏิบัติ และการสนับสนุนที่ดีต่อผู้ด้อยโอกาสหรือไม่ ครูจำนวนมากขาดการฝึกอบรม ขาดความเชื่อมั่น และขาดแคลนทรัพยากรในห้องเรียนเพื่อจัดการกับสิ่งท้าทายโดยไม่มี การสนับสนุนและการชี้แนะ เราเป็นหนี้พวกเขาครูและเด็กเหล่านี้ในการจัดหาสิ่งเหล่านี้ให้

ครูจะต้องรู้สึกสบายใจทั้งในเนื้อหาที่สอน และนำไปกำหนดรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ซึ่งหมายถึงความสำคัญในการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องและใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อให้แน่ใจว่าครูรู้สึกสะดวกสบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างการเป็นพลเมืองโลก ครูสามารถช่วยสร้างความคิดและนิสัยการไม่เลือกปฏิบัติและการส่งเสริมผู้ด้อยโอกาสผ่านวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้อ่านออกเขียนได้ การคิดคำนวณเป็น และวิชาอื่นๆ

การไม่ให้ความสำคัญในเชิงคุณค่าและค่านิยมมากพอ ค่านิยมเกี่ยวกับสันติภาพ สิทธิมนุษยชน ความเคารพซึ่งกันและกัน ความหลากหลายทางวัฒนธรรม และความยุติธรรม มักไม่ได้รับบรรจุลงไปในหลักสูตรการเรียนการสอนในโรงเรียน แทนที่จะเสริมพลังให้นักเรียนเรียนรู้และนำไปคิดต่อยอด โรงเรียนกลับกลายเป็นแหล่งขยายความไม่เท่าเทียมกันทางสังคมซึ่งนำไปสู่สภาพสังคมที่ย่ำแย่ โดยการนิ่งเฉยต่อการรังแกและความรุนแรงที่เกิดจากความไม่เท่าเทียมทางเพศรวมทั้งการลงโทษเด็กทั้งทางร่างกายและจิตใจ เด็กวัยเยาว์เรียนรู้อย่างมากจากโรงเรียน ไม่เฉพาะจากบทเรียน ครูและผู้บริหารต้องเรียนรู้ที่จะสร้างรูปแบบทักษะที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการพัฒนา เช่น การสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การควบคุมและป้องกันความรุนแรง ผ่านนโยบายที่มีการรายงานและกฎระเบียบในการดำเนินงานที่ชัดเจน

การขาดภาวะผู้นำในการเป็นพลเมืองโลก เพื่อสร้างรุ่นของคนที่ทำให้คุณค่ากับความดีเหมือนกัน เราต้องเข้าใจวิธีที่คนหนุ่มสาววันนี้มองโลก และโรงเรียนจะต้องค้นหาวิธีการที่จะสร้างวิสัยทัศน์ที่กว้างขึ้น เป้าหมายและวัตถุประสงค์ควรจะต้องอยู่บนพื้นฐานของทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 และมีการประเมินความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ

การเปิดอภิปรายในประเด็นความอดทนอดกลั้นและสิทธิมนุษยชนสามารถเป็นประเด็นอ่อนไหวทางการเมือง แต่อาจเป็นสิ่งสร้างสรรค์หากเราต้องการก้าวข้ามความแบ่งแยกและขยายมุมมองเพื่อความสงบสุขและความเจริญรุ่งเรือง ความสำเร็จจะต้องมีการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้เสียที่หลากหลาย รวมทั้งผู้บริหารระดับสูงของรัฐบาลด้วย

Tweetable

การศึกษาไม่ใช่แค่เพียงสร้างคนที่อ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็นเท่านั้น แต่การศึกษาต้องสร้างและเปลี่ยนแปลงคนไปเป็นคนใหม่ที่ดีขึ้น

#การศึกษาต้องมาก่อน

พวกเราทุกคนชนะ!

เริ่มต้นการเดินทางเพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนได้ไปโรงเรียน
ทุกคนได้เรียน และทุกคนมีส่วนช่วยเหลือสังคม.

- อุปสรรคต่อการเข้าเรียน
- อุปสรรคต่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
- อุปสรรคต่อการเป็นพลเมืองโลก
- ขั้นตอนการดำเนินงานหลัก
- เป้าหมายของการศึกษาเพื่อปวงชน (EFA) และ
- เป้าหมายของสหประชาชาติแห่งการพัฒนาของ
- สหประชาชาติ (MDG)

หลักการทำงานข้อ 1
ให้นักเรียนทุกคนได้เข้าเรียนในโรงเรียน

ค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถจ่ายได้

ห้องเรียนไม่เพียงพอ

ภาวะฉุกเฉินด้านมนุษยธรรม โดยเฉพาะในสถานการณ์ของความขัดแย้ง

หลักการทำงานข้อ 4
ฝึกอบรมครูให้มีจำนวนมากขึ้น

การพัฒนาคุณภาพ

การขาดแคลนสื่อการเรียนการสอน

การขาดแคลนครูที่มีคุณภาพ

หลักการทำงานข้อ 5
จัดให้มีหนังสือและสื่อการเรียนการสอนในห้องเรียน

รากฐานการเรียนรู้ในระดับที่ไม่แน่นพอ

สภาพแวดล้อมของครอบครัวที่ท้าทาย

ความไม่สอดคล้องกันของทักษะและการใช้ชีวิตในปัจจุบัน

หลักการทำงานข้อ 8
ปลูกฝังการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ระบบการประเมินการปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่มีประสิทธิภาพ

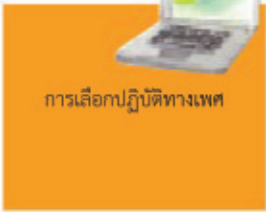
หลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่ล้าสมัย

ครูไม่มีคุณภาพ

การไม่ให้ความสำคัญกับคุณค่าเท่าที่ควร

ขาดภาวะผู้นำในการส่งเสริมความเป็นพลเมืองโลก

หลักการดำเนินงานข้อ 2
ให้การศึกษาย่างต่อเนื่อง
ใน ภาวะวิกฤตด้านมนุษยธรรม
โดยเฉพาะในสถานการณ์
ความขัดแย้ง

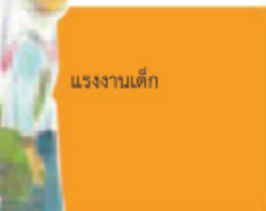
การเลือกปฏิบัติทางเพศ

เป้าหมายของ EFA ข้อ 1
ขยายและปรับปรุงการศึกษา
และการดูแลเด็กปฐมวัย
โดยเฉพาะกลุ่มเด็กที่
เปราะบางและด้อยโอกาส

เป้าหมายของ EFA ข้อ 2
ประกันว่า เด็กทุกคน
โดยเฉพาะเด็กหญิง
เด็กที่อยู่ในสภาวะ
ยากลำบากและเด็กชนเผ่า
สามารถเข้าถึงการศึกษา
และเข้าเรียนในระดับ
ประถมศึกษาภาคบังคับ
ที่มีคุณภาพฟรี

หลักการดำเนินงานข้อ 3
ให้ประกันว่านักเรียนทุกคน
สามารถอ่านออกเขียนได้และ
คิดเลขได้

แรงงานเด็ก

เป้าหมายของ EFA ข้อ 3
รับรองว่าความต้องการเรียนรู้
ของเยาวชนและผู้ใหญ่ทั้งหมด
ได้รับการตอบสนองด้วย
โครงการทักษะการเรียนรู้และ
ทักษะชีวิตอย่างเสมอภาค

อุปสรรคด้านภาษา

หลักการดำเนินงานข้อ 6
เตรียมความพร้อมของนักเรียน
ในการดำรงชีพในอนาคต

เป้าหมายของ EFA ข้อ 4
พัฒนาอัตราการรู้หนังสือของผู้ใหญ่
ให้เพิ่มขึ้นร้อยละ 50 โดยเฉพาะสตรี
และพัฒนาการเข้าถึงการศึกษาขั้น
พื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่องสำหรับผู้
ใหญ่ทุกคนอย่างเสมอภาค

เป้าหมายของ EFA 5
จัดความเสมอภาคทางเพศ
ชายหญิงในการศึกษาระดับ
ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
ภายในปี พ.ศ. 2558 โดยเน้น
การเข้าถึงของการศึกษาของ
เด็กหญิงและการทำให้เกิด
การศึกษาขั้นพื้นฐาน
ที่มีคุณภาพ

หลักการดำเนินงานข้อ 7
ปรับปรุงโภชนาการของเด็ก

ความหิวโหยและโภชนาการที่ไม่ดี

เป้าหมายของ EFA ข้อ 6
พัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อ
ให้เกิดผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ที่ชัดเจน
และวัดได้ โดยเฉพาะเรื่องการเรียนรู้
หนังสือ การคำนวณตัวเลข และ
ทักษะที่จำเป็นต่อชีวิต

หลักการดำเนินงานข้อ 9
ส่งเสริมความเป็นพลโลก

หลักการดำเนินงานข้อ 10
ลดช่องว่างทางฐานะการเงิน

MDG ข้อ 3: ส่งเสริมความเสมอภาค
ทางเพศและสร้างอำนาจให้กับสตรี
จัดความไม่เท่าเทียมกันในทางเพศในการศึกษา
ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และ
ในทุกระดับการศึกษา ภายในปี พ.ศ. 2558

MDG ข้อ 2: บรรลุเป้าหมายการให้
การศึกษาขั้นพื้นฐาน
ภายในปี พ.ศ. 2558 ต้องให้เด็กทุกคน ไม่ว่าจะ
อยู่ที่ใดและเพศใด สามารถสำเร็จการศึกษาใน
ระดับประถมศึกษา

หลักการดำเนินงาน 10 ข้อ

ถึงแม้จะมีการขยายจำนวนเพิ่มขึ้นในหลายๆ ปีที่ผ่านมา แต่เด็กจำนวนกว่า 10 ล้านคนก็ยังคงไม่ได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่จากระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน เด็กหลายล้านคนเข้าเรียนในโรงเรียนที่ขาดครู สิ่งอำนวยความสะดวกและทรัพยากรทางการศึกษาที่จะส่งต่อความรู้และทักษะต่างๆที่จำเป็นแก่นักเรียน ซึ่งไม่เกี่ยวกับการปลูกฝังความเป็นพลเมืองโลก ไม่มีแบบร่างแผนงานสำเร็จรูปสำหรับการปฏิรูปการศึกษาที่ประสบผลสำเร็จแต่ข้อริเริ่มนี้ ได้กำหนดหลักการดำเนินงาน 10 ข้อที่จะช่วยประเทศต่างๆ ให้สามารถรับมือกับความท้าทายเหล่านี้ได้ แนวทางต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นรายละเอียดของหลักการดำเนินงานแต่ละข้อ และหลักการดำเนินงานเหล่านี้จะสามารถสนับสนุนอธิบายว่าจุดมุ่งหมายหลักของนโยบายการศึกษาต้องมาก่อน

<p>ขจัดอุปสรรคทางด้านค่าใช้จ่ายในการเข้าเรียน และจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน</p> <p>ให้เด็กทุกคน โดยเฉพาะเด็กชายขอบ ได้มีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างเท่าเทียมกัน</p> <p>ลดช่องว่างทางเพศในทุกระดับการศึกษา</p>	<p>ให้เด็กทุกคนได้เข้าเรียนในโรงเรียน</p>	<p>1</p>
<p>คุ้มครองเด็กนักเรียน ครูและโรงเรียนในช่วงเวลาที่มีการขัดแย้งต่อสู้</p> <p>นโยบายการศึกษาแห่งชาติกำหนดให้เด็กได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง</p> <p>แม้ในช่วงสถานการณ์ความขัดแย้งฉุกเฉินด้านมนุษยธรรม</p>	<p>ให้การศึกษาอย่างต่อเนื่องในภาวะวิกฤตด้านมนุษยธรรม โดยเฉพาะในสถานการณ์ความขัดแย้ง</p>	<p>2</p>
<p>ให้การศึกษาเป็นเสาหลักของการตอบสนองทางมนุษยธรรม</p> <p>ทุกด้านงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับเรื่องมนุษยธรรมทั้งหมดต้องมีส่วนของการศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 4 (จากเดิมร้อยละ 2)</p> <p>ให้เด็กทุกคนสามารถอ่านออกเขียนได้และคิดเลขเป็น</p> <p>หลังการเรียนในโรงเรียน 4 ปี</p> <p>ส่งเสริมการเรียนการสอนในภาษาถิ่นของนักเรียน โดยเฉพาะในช่วงขั้นต้น ๆ</p> <p>ติดตามผลการเรียนของเด็กทุกคนและใช้ข้อมูลเหล่านั้นในการปรับปรุงให้ผลการเรียนดีขึ้น</p>	<p>ให้เด็กทุกคนสามารถอ่านออกเขียนได้ และคิดเลขเป็น</p>	<p>3</p>
<p>จ้างครูเพิ่มอีก 2 ล้านคน ภายในปี พ.ศ. 2558</p> <p>ให้ครูทุกคนได้รับการฝึกฝนขั้นพื้นฐานและมีโอกาสในการพัฒนาวิชาชีพที่สูงขึ้น</p>	<p>ฝึกฝนครูจำนวนมากขึ้น</p>	<p>4</p>
<p>เพิ่มค่าตอบแทน ส่งเสริมสภาพการทำงานและสถานะทางสังคมให้แก่ครู</p> <p>สร้างห้องเรียนเพิ่มอีก 4 ล้านห้อง โดยเฉพาะในพื้นที่ชายขอบ</p> <p>ทำให้แน่ใจว่าหนังสือและสื่อการเรียนการสอนทันสมัยและอยู่ในสภาพที่ดี</p> <p>ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการขยายโอกาสและช่องทางในการเรียน และพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อ</p>	<p>จัดให้ทุกห้องเรียนมีหนังสือและสื่อการเรียนรู้อ</p>	<p>5</p>

6	เตรียมความพร้อมให้นักเรียนในการดำรงชีพในอนาคต	ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ลดจำนวนเยาวชนที่ออกจากมัธยมศึกษาตอนต้นให้เหลือครึ่งหนึ่ง ให้การศึกษาที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจและการดำรงชีพของท้องถิ่นนั้นๆ เตรียมความพร้อมให้เยาวชนในด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
7	ปรับปรุงโภชนาการของเด็ก	ลดจำนวนเด็กที่มีปัญหาการเจริญเติบโตไม่เต็มที่ (ปัจจุบันมีจำนวน 171 ล้านคน) ให้เหลือครึ่งหนึ่ง จัดหาอาหารและบริการทางด้านสุขภาพในโรงเรียนให้แก่เด็กนักเรียนที่มีฐานะยากจน พัฒนาระบบที่สามารถช่วยเหลือเด็กที่ต้องการการสนับสนุนทางด้านโภชนาการและด้านสังคม
8	ปลูกฝังการเรียนรู้ตลอดชีวิต	กระตุ้นให้พื้นที่ชายขอบของประเทศที่มีรายได้ต่ำ ได้มีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาคุณภาพเด็กปฐมวัยเพิ่มมากขึ้น จากร้อยละ 15 ถึง 45 มีทางเลือกทางการศึกษา รวมถึงทักษะชีวิต ให้แก่เด็กทุกคนที่ไม่ได้เข้ารับการศึกษาระบบ ลดอัตราผู้ไม่รู้หนังสือ โดยเฉพาะสตรี ให้เหลือครึ่งหนึ่ง ภายในปี พ.ศ. 2558
9	ส่งเสริมความเป็นพลเมืองโลก	พัฒนาคุณค่า ความรู้และทักษะที่จำเป็นเพื่อให้เกิดความสงบสุข ความอดกลั้นและความเคารพต่อกัน ในสังคมที่มีความแตกต่าง ปลูกฝังจิตสำนึกรักชุมชนและความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในการตอบแทนสังคม ให้โรงเรียนปลอดจากการแบ่งแยกทุกประเภท รวมถึงความไม่เท่าเทียมทางเพศ การข่มเหงรังแก การกีดกันต่างชาติและการแสวงหาผลประโยชน์จากผู้อื่น
10	ลดช่องว่างทางฐานะการเงิน	ลงทุนด้านการศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 5 ถึง 6 ของค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ เพิ่มการลงทุนข้ามชาติในระบบการศึกษาของประเทศยากจน ไม่ต่ำกว่า 24 พันล้านเหรียญสหรัฐ ต่อปี เพื่อลดช่องว่างทางการเงินในการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น สร้างความมั่นใจว่าจะใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและรับผิดชอบตามแผนการศึกษาชาติ

โปรดยกมือขึ้นเพื่อ

ข้อริเริ่มระดับโลกว่าด้วยการศึกษาต้องมาก่อน

การเผชิญหน้ากับความต้องการเร่งด่วนของเด็กๆ และชุมชนของเราต้องการมากกว่าการแสดงความตั้งใจเพียงอย่างเดียว เพื่อเติมเต็มคำมั่นสัญญาที่จะให้ความสำคัญกับการศึกษาลำดับแรก เลขาธิการสหประชาชาติให้ยืมอำนาจและการสนับสนุนจากตัวแทนด้านการศึกษาโลก ตลอดจนหน่วยงานด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับองค์การสหประชาชาติ เพื่อชักชวนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีประสบการณ์และค้นคว้าหาวิธีการใหม่ๆ ที่ช่วยสร้างเครือข่ายใหม่ ทุกคนจะต้องมีบทบาทสำคัญที่ต้องแสดงออก เมื่อเราแสดงบทบาทของตนอย่างเป็นทางการอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างมีเป้าหมาย และอยู่เหนือผลประโยชน์ของตัวเอง ปาฏิหาริย์ก็จะบังเกิดขึ้นได้

Tweetable

จะต้องเพิ่มเงินจำนวน
24,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
ต่อปีเพื่ออุดหนุนช่องทาง
การเงินในระดับประถมศึกษา
และมีมัธยมศึกษาตอนต้น
#การศึกษาต้องมาก่อน

01

ภาครัฐ

ไม่มีสิ่งใดมาแทนที่ผู้นำทางการเมืองระดับชาติ นโยบาย และทรัพยากร ภาครัฐบาลจะต้องจัดอุปสรรคที่กั้นเด็กให้ออกจากระบบโรงเรียน และปกป้องให้เด็กได้มีการเรียนรู้ที่ดีเมื่ออยู่ในโรงเรียน ทุกชาติควรจะเร่งอัตราความก้าวหน้าในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ทั่วถึง และกำหนดแนวทางเพื่อให้ชุมชนนานาชาติให้การสนับสนุน แต่ละประเทศต้องฝึกฝน สนับสนุน และสร้างแรงจูงใจให้แก่ครู และควรจะต้องตั้งเป้าหมายเพื่อเข้าถึงเด็กชายขอบและปิดช่องว่างความไม่เสมอภาคทั้งหมดที่มีอยู่

02

ผู้บริจาค

ประเทศผู้บริจาคจะต้องยืนยันในคำมั่นสัญญาเพื่อให้มั่นใจว่า “จะไม่มีประเทศใดที่มีข้อตกลงในการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน ได้รับการขัดขวางไม่ให้บรรลุตามเป้าหมายเพราะการขาดแคลนทรัพยากร” ผู้บริจาคต้องเพิ่มความช่วยเหลือแบบพหุภาคีและทวิภาคี เพื่อปกป้องผลการจัดการศึกษาของทศวรรษที่ผ่านมา การศึกษาคควรเป็นจุดศูนย์กลางของ G8, G20, BRICS และวาระระดับโลกอื่นๆ ผู้บริจาคควรปรับปรุงประสิทธิภาพของการให้ทุนและวาง เป้าหมายเป็นแหล่งทรัพยากรให้กับประเทศที่ต้องการมากที่สุด หากเป็นไปได้ควรมีการรวมทรัพยากรเข้าด้วยกัน เพื่อขยายความก้าวหน้าของแผนปฏิบัติการร่วมกัน มูลนิธิและผู้ใจบุญต่างๆ ควรอุทิศทรัพยากรเพื่อการศึกษาโลกเพิ่มขึ้นด้วยการให้ความสนใจในการเข้าถึงชายขอบที่ไกลที่สุด การประสานความร่วมมือในการลงทุนกับภาครัฐและหุ้นส่วนอื่นๆ สามารถจูงใจการสนับสนุนทรัพยากร และความก้าวหน้าตามแนวปฏิบัติที่ดี

03

ครู

ครูต้องเป็นต้นแบบที่ดีในการเป็นพลเมืองดี ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ และสนับสนุนผู้ด้อยโอกาส ครูต้องสามารถปฏิบัติได้ตามบทบาทสำคัญ โดยมาโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช้การลงโทษทางร่างกายและรายงานการหาประโยชน์จากการละเมิดและเอาผิดเอาเปรียบ ครูมีโอกาสโดยเฉพาะในการสร้างสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของเด็ก ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องให้คำมั่นต่อตนเองในการที่จะจัดระบบการอบรมก่อนประจำการที่มีคุณภาพสำหรับครูที่บรรจุใหม่

04

ครอบครัว

ครอบครัวต้องมีส่วนรับผิดชอบร่วมกับโรงเรียนต่อการเรียนรู้และความสำเร็จของเด็ก สิ่งแวดล้อมที่บ้านมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของเด็กที่ได้รับการเตรียมตัวและพร้อมที่จะเรียนในโรงเรียน พ่อแม่ต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่บ้านและต้องให้สัญญาที่จะสนับสนุนเด็กที่โรงเรียนและไม่กดดันให้เด็กแต่งงานหรือทำงานที่เป็นภัยต่อโอกาสในการรับการศึกษาระยะยาวของเด็ก พ่อแม่ควรมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและโรงเรียน โดยต้องรู้และเรียกร้องสิทธิในการได้รับการศึกษาของเด็ก

05

นักเรียน

นักเรียนควรกระตือรือร้นในการใช้สิทธิเพื่อได้รับการศึกษาของตน ร่วมกับครอบครัว ครูและชุมชน พวกเขาต้องรู้จักเรียกร้องความเป็นธรรมในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ นักเรียนต้องให้ความสำคัญถึงประโยชน์ของโอกาสทางการศึกษาที่มีต่อตนเอง โดยตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เด็กทุกคนจะต้องใช้ประโยชน์จากโอกาสในการศึกษาที่ได้รับอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการเป็นพลเมืองที่ประสบผลสำเร็จและยังประโยชน์สู่สังคม

06

ภาคประชาสังคม

องค์กรเอกชน องค์กรทางศาสนา และ องค์กรชุมชนจะต้องแสดงบทบาทสำคัญ ในการเป็นผู้สนับสนุนการศึกษา รวมถึงการ รมรงค์ผ่านสื่อ ระดมเครือข่ายและสมาชิก รวมทั้งเข้าร่วมกับภาคราชการ ผู้บริจาค และภาคีเครือข่าย รวมทั้งเข้าไปมีส่วนร่วม ในการให้บริการเท่าที่จะเป็นไปได้ร่วมกับ องค์กรท้องถิ่นและสนับสนุนแผนของ ท้องถิ่น ควรให้ความสำคัญกับการนำ นวัตกรรมที่ประสบผลสำเร็จไปใช้ใน ระดับชาติ ติดตามกระบวนการ การจัดการ ด้านการเงินของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาค ราชการและการศึกษา ชุมชนที่มีความเชื่อ ทางศาสนาเป็นฐานควรทำงานสนับสนุน ชุมชนในระหว่างเครือข่ายทางศาสนา

07

ภาคีความร่วมมือที่หลากหลาย

ตัวแทนขององค์กรสหประชาชาติ หุ้นส่วน ระดับโลกในด้านการศึกษา องค์กรรัฐบาล ระหว่างประเทศระดับภูมิภาค และธนาคาร เพื่อการพัฒนา ต้องเห็นพ้องกับการให้ ความสำคัญกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นอันดับแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับ ผู้มีฐานะยากจน โดยบรรจุไว้ในยุทธศาสตร์ การพัฒนา มีการติดตามเป้าหมายการ พัฒนาแห่งสหประชาฯ และเป้าหมายเฉพาะ ของการศึกษาเพื่อปวงชนและข้อริเริ่มระดับ โลกว่าด้วยการศึกษาต้องมาก่อน อีกทั้ง ยังต้องช่วยพัฒนากลไกสนับสนุนเพื่อเข้าถึง เด็กที่ไม่ได้อยู่ในระบบโรงเรียน โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในบริบทด้านมนุษยธรรม ซึ่งกลไก ดังกล่าวควรสนับสนุนนวัตกรรมจัดการ ทางการเงิน เพื่อสนับสนุน 3 เป้าหมายหลัก ของข้อริเริ่มระดับโลกว่าด้วยการศึกษา ต้องมาก่อน (GEFI)

08

ภาคธุรกิจ

ภาคธุรกิจควรมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยอาศัยเทคโนโลยี ทรัพยากร และความเชี่ยวชาญ เพื่อสนับสนุนความพยายามในระดับชาติและนานาชาติในการ “ขับเคลื่อน” การศึกษา เพื่อให้เป็นตามหลักการการรักเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ชุมชนธุรกิจควรตรวจสอบว่าสินทรัพย์หลักทางธุรกิจจะก่อให้เกิดการก้าวไปข้างหน้าในปี พ.ศ.2558 และต่อไปอย่างไร การลงทุนเพื่อการศึกษาในประเทศที่ตนทำธุรกิจเป็นคุณค่าที่แท้จริงของการดำเนินธุรกิจ ภาคธุรกิจมีศักยภาพในการเป็นผู้นำและผู้สนับสนุนโดยมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆ ภายในบริษัทของตน ผู้บริหารสามารถส่งเสริมการศึกษาโดยการยอมรับนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเรียนรู้ และต่อต้านการใช้แรงงานเด็กในห่วงโซ่การผลิต

09

ภาควิชาการ

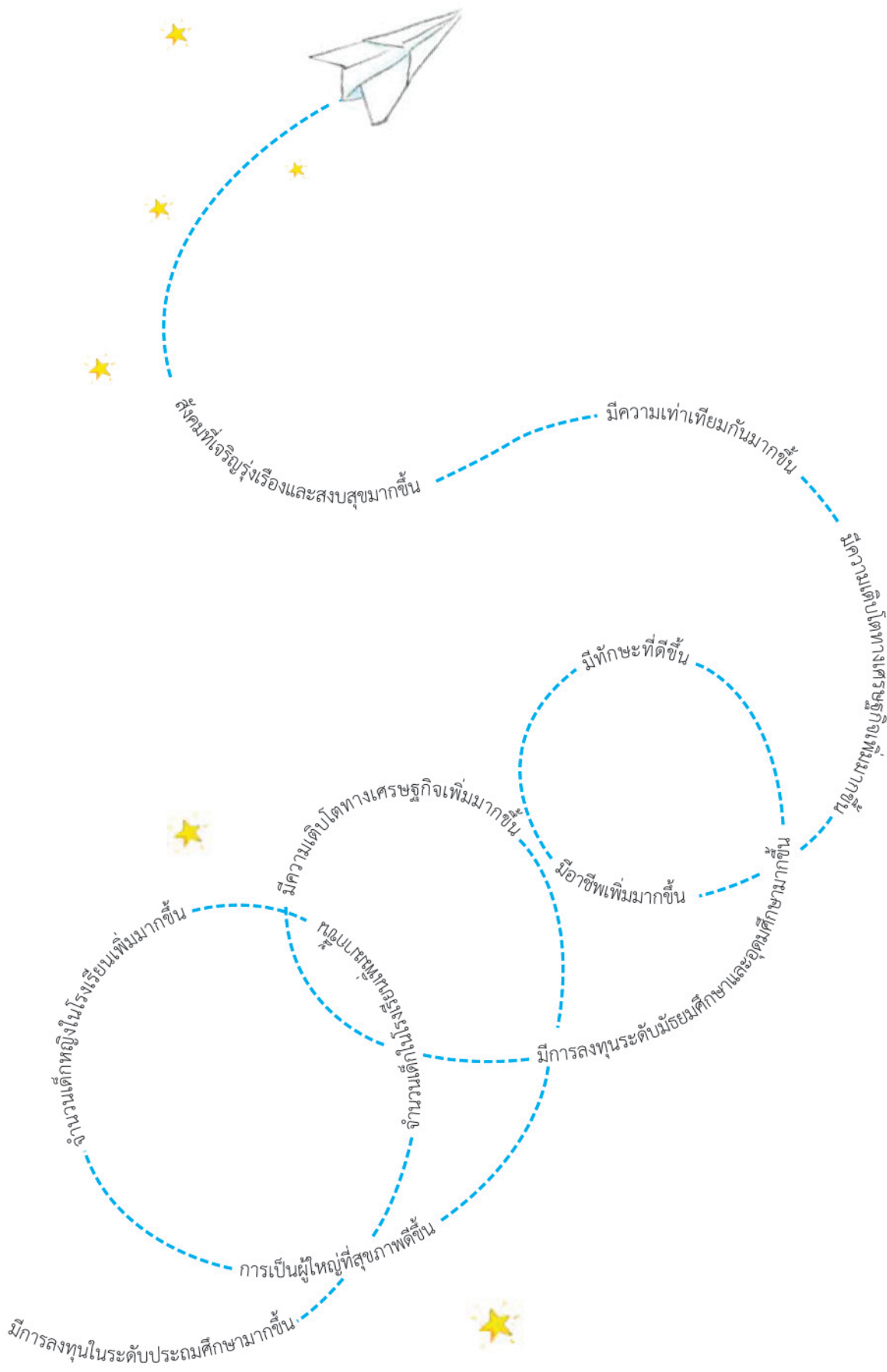
สถาบันทางวิชาการจะต้องจัดอันดับความสำคัญให้กับวิทยาลัยการศึกษา สนับสนุนผู้นำทางปัญญาที่มีคุณภาพสูงสุด ใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการขับเคลื่อนการปฏิรูปนโยบายทางการศึกษา สถาบันการศึกษาควรเพิ่มการลงทุนในการจัดโปรแกรมการฝึกอบรมครูเป็นสองเท่า เพื่อสร้างครูรุ่นใหม่และพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง ควรมีการแสดงความเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรที่บูรณาการคุณค่าของการเป็นพลเมืองโลก ชุมชนวิชาการควรเร่งขยายการวิจัยเพื่อศึกษาว่าอะไรใช้ได้ในเรื่องที่กำลังผลิดอกออกผลนี้ ในขณะที่มีการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุเป้าหมายการศึกษาที่มีคุณภาพสูงสำหรับทุกคน

10

สื่อ

สื่อเป็นพื้นที่สำคัญอย่างยิ่งในการติดตามและอธิบายวิกฤตการณ์ทางการศึกษาในขณะเดียวกันก็สานอำนาจของเทคโนโลยีซึ่งช่วยให้การศึกษามีความสำคัญในระดับต่างๆ ของโลก สื่อควรช่วยติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการของภาครัฐ นำเสนอเรื่องเด่นของการริเริ่มที่มีประสิทธิภาพสูงสุด แบ่งปันเรื่องราวที่จะช่วยกระตุ้นข้อตกลงและตามเรื่องโต้แย้งทางนโยบาย ด้วยความช่วยเหลือของชุมชน สื่อจะสามารถทำให้เสียงต่างๆ ดังพอที่จะได้ยิน สื่อจะช่วยทำให้ทุกฝ่ายมีความเชื่อมั่นโดยการทำให้เห็นข้อจำกัดต่างๆ เป็นภาพชัดเจนขึ้น

บทสรุป

ถึงเวลาแล้วที่ประชาคมนานาชาติจะต้องเผชิญกับความจริงที่ว่าได้เกิดวิกฤตในการศึกษา เราต้องมีความเข้าใจอย่างชัดเจนว่าหากเด็ก ๆ ถูกผลักให้ออกจากโรงเรียน รัฐบาลและชุมชนของพวกเขาเหล่านั้นก็ล้มเหลวไปด้วย

ขณะที่เราก้าวเข้าใกล้ปี พ.ศ.2558 เราต้องมีการสนับสนุนที่มั่นคงไม่ไหวเอน เพื่อให้บรรลุผลอย่างไม่หยุดยั้งที่เป้าหมายของการศึกษาในโลก ซึ่งเราได้กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมเพื่อเราเอง

การดำเนินงานต้องเป็นไปในแบบเข้มแข็งไม่ยอมประนีประนอมโดยง่ายและมุ่งให้ความสำคัญไปที่เด็กชายขอบและประเทศที่ยังล่าช้าและห่างไกลจากการดำเนินงานให้สำเร็จ และเราไม่สามารถหยุดจนกว่าเด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ทุกคนได้รับโอกาสในการเข้าโรงเรียน เรียนรู้ และมีส่วนร่วมตอบแทนสังคม เมื่อเราให้ความสำคัญกับการศึกษาต้องมาก่อน เราจะสามารถยุติการสูญเสียศักยภาพที่ไร้ประโยชน์ เราจะช่วยปลดปล่อยจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์

เป้าหมายที่ 2 แห่งการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

“บรรลุผลสัมฤทธิ์ของการให้การศึกษาระดับประถมศึกษาอย่างทั่วถึง”

สร้างความมั่นใจให้ได้ว่า ในปี พ.ศ.2558 เด็กในทุกที่ ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย จะมีความเท่าเทียมกันในการได้รับการศึกษาเต็มหลักสูตรในระดับประถมศึกษา

เป้าหมายที่ 3 แห่งการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

“สนับสนุนความเท่าเทียมทางเพศและเสริมพลังให้แก่สตรี”

ขจัดความไม่เท่าเทียมกันทางเพศในการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา และทั่วทุกระดับการศึกษาภายในปี พ.ศ.2558

เป้าหมายของการศึกษาเพื่อปวงชน ภายในปี พ.ศ.2558

เป้าหมายที่ 1

ขยายและปรับปรุงการดูแลและการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย โดยเฉพาะกลุ่มเด็กที่เปราะบางและด้อยโอกาส

เป้าหมายที่ 2

รับรองว่าภายในปี พ.ศ. 2558 เด็กทั้งหมด โดยเฉพาะเด็กหญิง เด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก และเด็กชนเผ่า สามารถเข้าถึงและเรียนจบระดับประถมศึกษาภาคบังคับที่มีคุณภาพ และไม่เสียค่าใช้จ่าย

เป้าหมายที่ 3

รับรองว่าความต้องการการเรียนรู้ของเยาวชนและผู้ใหญ่ทั้งหมดได้รับการตอบสนองอย่างเสมอภาคด้วยโครงการทักษะการเรียนรู้และทักษะชีวิต

เป้าหมายที่ 4

พัฒนาอัตราการรู้หนังสือของผู้ใหญ่ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 50 โดยเฉพาะสตรี และพัฒนาการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่องสำหรับผู้ใหญ่ทั้งหมดอย่างเสมอภาค

เป้าหมายที่ 5

ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศของชายหญิงในการศึกษาระดับประถมและมัธยมศึกษา ภายในปี พ.ศ. 2548 และบรรลุผลด้านความเท่าเทียมทางเพศในการศึกษาภายในปี 2558 โดยเน้นการเข้าถึงการศึกษาของเด็กหญิงอย่างเท่าเทียม และการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างครบถ้วน

เป้าหมายที่ 6

พัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ที่ชัดเจนและวัดได้กับทุกคน โดยเฉพาะเรื่องการอ่านออกเขียนได้ การคิดเลขเป็น และทักษะชีวิตที่จำเป็น

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ดร.ศศิธรา พิชัยชาญณรงค์

เลขาธิการสภาการศึกษา

นางสาวจุไรรัตน์ แสงบุญนำ

รองเลขาธิการสภาการศึกษา

ผู้ทำหน้าที่บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลขา ปิยะอัจฉริยะ

ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ผู้แปล เรียบเรียง และจัดทำรายงาน

นางเรืองรัตน์ วงศ์ปราโมทย์

ผู้อำนวยการสำนักนโยบายความร่วมมือกับ
ต่างประเทศ

นางสาวศศิรัศม์ วีระไวทยะ

นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

นางสาววิภาดา วานิช

นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

นายสิงหชาติ ไตรจิตต์

นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

หน่วยงานรับผิดชอบ

กลุ่มความร่วมมือกับต่างประเทศและวิเทศสัมพันธ์

สำนักนโยบายความร่วมมือกับต่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

99/20 ถนนสุขุโขทัย เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 0 2668 7123 ต่อ 2526

โทรสาร 0 2241 8330

www.onec.go.th

